

## 150 anys d'Unió

Vaig quedar-me meravellat de com els meus companys i companyes de la Societat s'esmerçaven en restaurar uns mobles precaris provinents de l'origen de la Societat; la taula del secretari amb tres cadires de boga, com aquelles que Salvador Dalí va immortalitzar en les seves accions, un estanteria vidria i altres coses. Objectes que donen cos a la memòria de la societat i complementen emocionalment els papers i fotografies del seu arxiu. La sorpresa dels mobles es va tornar en admiració vers la monumental i pacient feina d'ordenar, catalogar i desxifrar aquells documents, molts d'ells prosaics, alguns còmics i d'altres de "rancis" pro tots ells "nosaltres".

Com fer-ho visible dins d'un espai amb molta "pedra vista" i poca paret?:

Tot ho podríem resumit en 4 imatges i 4 objectes. Vàrem ampliar-les a gran format penjant-ne dues del grup de teatre a l'escenari i dues a banda i banda de l'entrada, un "pasacalle" dels anys 40, on un grup de musics i tot el poble acompanyen el penó a l'església i, l'altre de l'equip de futbol dels anys 30, formats sota d'una porteria artesana que ben ve ens rememora les meravelloses escultures de Moisès Villedia.

Pel penó vàrem construir un panell de fusta al mig de la sala. Encara que el penó sempre esta penjat a la cafeteria, queda en la penombra i darrera coses diverses. Aquí per fi el podíem mirar amb detall!. A l'altre canto del panell la caixa forta de fusta i al davant de tot això un objecte problemàtic, l'estufa de llenya, difícil de moure amb la seva xemeneia de ferro d'una sola peça i uns 8 metres d'alçada (redeu, això sols passa a l'Empordà!). La vàrem "museïtzar", construint un altre panell de fusta darrera seu que l'emmarca. Damunt la tetera de coure i en el panell una foto emmarcada. En un cable d'acer hem penjat tos els cartells de multitud d'activitats, en una vitrina alguns dels documents mes destacats de l'arxiu i al davant la dita taula amb un ordinador on es pot consultar tots els document digitalitzats (poca broma!).

En el cartell (resum del resum) les nostres daines, vora la Muga, aixequen la rústica cadira del temps a venir!